

Sygn. akt V KK 474/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący)

SSN Henryk Gradzik

SSN Kazimierz Klugiewicz (sprawozdawca)

Protokolant Katarzyna Wępa

w sprawie **M. W.**,

skazanego z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej,

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

w dniu 16 stycznia 2018 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości -Prokuratora Generalnego, na korzyść,

od wyroku Sądu Rejonowego w W.,

z dnia 28 czerwca 2017 r., sygn. akt VII K [...],

na podstawie art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k. oraz art. 537 § 2 k.p.k. i art. 632 pkt 2 k.p.k. uchyla zaskarżony wyrok w odniesieniu do M. W. i postępowanie karne umarza, a kosztami tego postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 28 czerwca 2017 r., sygn. akt VII K [...], **M. W.** został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

Inny z oskarżonych został tymże wyrokiem uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Powyższy wyrok nie został zaskarżony przez żadną z uprawnionych stron i uprawomocnił się bez postępowania odwoławczego w dniu 6 lipca 2017 r.

Kasację od wyroku Sądu Rejonowego w W. z dnia 28 czerwca 2017 r. wniósł Minister Sprawiedliwości-Prokurator Generalny, który zaskarżając wymieniony wyrok w części dotyczącej M. W. w całości na jego korzyść, zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa procesowego, a mianowicie art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k., polegające na jego niezastosowaniu i wydaniu wyroku skazującego wobec M. W. w sytuacji, gdy zmarł on przed jego wydaniem, a co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k.

W konkluzji Minister Sprawiedliwości-Prokurator Generalny wniósł o „uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania”.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna w rozumieniu art. 535 § 5 k.p.k., co przy kierunku zaskarżenia pozwalało ją uwzględnić w całości na posiedzeniu bez udziału stron.

Z akt sprawy wynika bowiem w sposób nie budzący jakichkolwiek wątpliwości, że w chwili gdy został wydany wyrok Sądu Rejonowego w W., co miało miejsce w dniu 28 czerwca 2017 r., M. W. już nie żył - zmarł on bowiem w dniu 20 czerwca 2017 r. (akt zgonu wystawiony przez USC w Mieście W. – nr [...]).

A skoro tak, to w przedmiotowej sprawie zaistniała bezwzględna przeszkoda uniemożliwiająca dalszy tok postępowania karnego i – w świetle prawa - niedopuszczalne było jego zakończenie poprzez wydanie wyroku skazującego (art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k.). Powyższej konstatacji w niczym nie zmienia to, że Sąd Rejonowy w dacie orzekania o powyższym fakcie nie miał wiedzy, albowiem

wydanie wyroku skazującego wobec oskarżonego, mimo jego śmierci w toku procesu, zawsze skutkuje zaistnieniem określonej w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. bezwzględnej przyczyny uchylenia tego orzeczenia (*zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 grudnia 2016 r., IV KK 387/16*).

Mając zatem powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok w części dotyczącej M. W. i wydał orzeczenie następcze o umorzeniu postępowania (art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k. oraz art. 537 § 2 k.p.k.), a o kosztach procesu rozstrzygnięto zgodnie z treścią art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k.

aw